

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **Městská část Praha 3**, se sídlem Havlíčkovy náměstí 9/700, Praha 3, zastoupený JUDr. Janem Kotíkem, advokátem se sídlem U Prašné brány 1078/1, Praha 1, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské náměstí 2, Praha 1, za účasti osoby zúčastněné na řízení: CCZ a.s., se sídlem Věžeňská 116/5, Praha 1, o žalobě vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 9 A 20/2014, o návrhu žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb.,

I. Návrh **s e z a m í t á .**

II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem ze dne 4. 9. 2015, doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 18. 9. 2015, se žalobce (dále jen „navrhovatel“) domáhá určení lhůty k provedení procesního úkonu podle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), a to nařízení jednání ve věci vedené u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) pod sp. zn. 9 A 20/2014.

V odůvodnění svého návrhu uvedl, že řízení v předmětné věci bylo zahájeno dne 24. 1. 2014. Pokud doposud nebylo nařízeno žádné jednání v předmětné věci, lze se tedy důvodně domnívat, že dochází k průtahům v řízení. Vzhledem k uvedenému navrhl, aby Nejvyšší správní soud určil městskému soudu termín (prvního) jednání ve věci a současně navrhl, aby jednání ve věci bylo nařízeno na den 1. 10. 2015, případně na jiný den časově blízký.

K návrhu se vyjádřil Mgr. Martin Kríž, který je členem senátu příslušného ve věci rozhodnout. Uvedl, že nenařízení jednání v dané věci není důkazem toho, že v řízení docházelo k neodůvodněným průtahům. Městský soud nebyl a není nečinný. Po podání žaloby se věci průběžně zabýval a postupně činil procesní úkony, které byly zapotřebí, aby mohl věc projednat a rozhodnout, a to s přihlédnutím k pořadí, v jakém k soudu došla. V červenci 2015 se soud tázal žalobce na možnost smírného řešení věci, a to v reakci na podání osoby zúčastněné na řízení, která takovouto možnost naznačila. Soud nenařídil

jednání, neboť mají být věci vyřizovány v pořadí, v jakém došly k soudu, přičemž v dané věci se nejedná o přednostní režim podle § 56 odst. 2 a 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního. Pro úplnost rovněž uvedl, že na výzvu soudu podle § 51 s. ř. s. žalobce ani žalovaný nereagovali. Devátý senát nyní nařizuje jednání ve věcech, které napadly na počátku roku 2013. Vyhověním návrhu žalobce by byla popřena práva ostatních žalobců v nepřednostním režimu, jejichž věci napadly přede dnem 24. 1. 2014. Nedomnívá se tak, že by docházelo k průtahům v daném řízení a navrhl zamítnout žalobcův návrh.

Z předloženého spisu krajského soudu Nejvyšší správní soud zjistil, že navrhovatel se žalobou ze dne 24. 1. 2014, doručenou městskému soudu téhož dne, domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 15. 11. 2013, čj. MHMP 1331161/2013, sp. zn. S-MHMP 41742/2013/SUP/No. Dne 5. 3. 2014 soud navrhovateli doručil výzvu k zaplacení soudního poplatku za podanou žalobu společně s výzvou, aby předložil opis napadeného rozhodnutí. Dne 10. 3. 2014 doručil osobě zúčastněné na řízení stejnopis žaloby. Platbu soudního poplatku soud obdržel dne 6. 3. 2014. Téhož dne soud obdržel opis napadeného rozhodnutí. Přípisem ze dne 4. 6. 2014 městský soud vyzval žalobce, aby ve lhůtě 10 dnů označil osoby zúčastněné na řízení, jsou-li mu známy. Dne 9. 6. 2014 doručil soud žalovanému kopii žaloby a vyzval jej, aby předložil úplný spisový materiál a vyjádřil se k žalobě. Vyjádření a správní spis žalovaného byly městskému soudu doručeny dne 17. 6. 2014. Přípisem doručeným soudu dne 20. 6. 2014 sdělil žalobce osoby zúčastněné na řízení. Městský soud následně přípisem ze dne 26. 8. 2014 přeposlal vyjádření žalovaného společně s výzvou podle § 51 odst. 1 s. ř. s. žalobci. Dne 29. 8. 2014 zaslal soud osobám zúčastněným na řízení, které žalobce označil, vyznění o probíhajícím řízení. Dne 9. 12. 2014 zaslal soud osobě zúčastněné na řízení (dále jen „osoba zúčastněná na řízení“) vyjádření žalovaného k žalobě ze dne 5. 11. 2015. Dne 18. 2. 2015 zaslal městský soud žalobci vyjádření osoby zúčastněné na řízení. Téhož dne zaslal žalovanému totéž vyjádření společně s výzvou podle § 51 odst. 1 s. ř. s. Městský soud dne 13. 7. 2015 zaslal žalobci přípis, ve kterém jej vyzval, aby se ve lhůtě dvou týdnů vyjádřil k možnosti smírného řešení dané věci, jak naznačila osoba zúčastněná na řízení. Dne 3. 8. 2015 byl soudu doručen přípis žalobce, že smírné řešení věci není možné. Žalobce doručil dne 8. 9. 2015 městskému soudu návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu, který jej přípisem ze dne 14. 9. 2015 postoupil zdejšímu soudu.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu není důvodný.

Řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu, upravené v § 174a zákona o soudech a soudcích, představuje promítnutí zásad spravedlivého procesu z hlediska naplnění práva účastníka nebo jiné strany řízení na projednání jeho věci bez zbytečných průtahů, zakotveného zejména v ustanovení čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, do řízení probíhajícího před soudem.

V řízení podle § 174a zákona o soudech a soudcích tedy Nejvyšší správní soud rozhoduje o návrhu na určení lhůty. Znamená to, že zjistí-li neodůvodněné průtahy v řízení spočívající zejména v tom, že příslušný soud poté, kdy obdrží podání ve věci, v přiměřené době nečiní žádné úkony, věci se vůbec nezabývá, aniž by pro takový postup existovaly ospravedlnitelné důvody, anebo činí úkony s nedůvodnou časovou prodlevou,

pokračování

usnesením určí tomuto soudu lhůtu, ve které má úkon učinit, resp. ve které má rozhodnout.

Průtahy v řízení znamenají, že v soudním procesu dochází k neodůvodněně pomalému vyřizování věci napadlé příslušnému soudu či dokonce ke vzniku excesivního stavu, kdy dochází k nečinnosti soudu. Soud se tak při posuzování oprávněnosti návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu zabývá otázkou, zda v řízení dochází k průtahům, s ohledem na složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a na dosavadní postup soudu.

Městský soud je podle § 56 s. ř. s. povinen zásadně projednávat a rozhodovat věci v pořadí, v jakém mu došly; to neplatí pouze tehdy, jsou-li u věci dány závažné důvody pro přednostní projednávání a rozhodování věci. Soud tak projednává a rozhoduje přednostně návrhy na osvobození od soudních poplatků a návrhy na ustanovení zástupce, projednává a rozhoduje přednostně též žaloby proti nečinnosti správního orgánu a žaloby proti nezákonnému zásahu, pokynu nebo donucení správního orgánu, návrhy a žaloby ve věcech mezinárodní ochrany, rozhodnutí o správním vyhoštění, rozhodnutí o povinnosti opustit území, rozhodnutí o zajištění cizince, rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění cizince, jakož i jiných rozhodnutí, jejichž důsledkem je omezení osobní svobody cizince, rozhodnutí o ukončení zvláštní ochrany a pomoci svědkům a dalším osobám v souvislosti s trestním řízením, jakož i další věci, stanoví-li tak zvláštní zákon.

Ve věci navrhovatele vede městský soud řízení o žalobě proti nezákonnému rozhodnutí podle § 65 a násl. s. ř. s. V dané věci se jedná o zrušení rozhodnutí o umístění stavby a rozhodnutí odvolacího správního orgánu, který jej potvrdil. Nejedná se tak o věc, která by podléhala režimu přednostního vyřizování podle § 56 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud v projednávané věci po posouzení shora uvedeného postupu městského soudu dospěl k závěru, že návrh není oprávněný. Z předloženého spisového materiálu vyplývá, že soud se věcí po jejím obdržení řádně zabýval a činil postupně v přiměřené době procesní úkony, jejichž vykonání bylo ve věci zapotřebí tak, aby věc mohl projednat a rozhodnout. Navrhovateli tak nelze přisvědčit, že by byl soud od 24. 1. 2014, kdy mu byla podána žaloba, zcela nečinný. Městský soud komunikoval s žalobcem, žalovaným i osobou zúčastněnou na řízení, a shromažďoval informace potřebné k rozhodnutí věci. Délku řízení necelých dvaceti měsíců (od ledna roku 2014 do podání návrhu na určení lhůty) tak ještě nelze považovat za průtahy v řízení, i když se tato délka již blíží délce hraniční. Posuzovaná věc nespadá do přednostního režimu, a proto je nutné respektovat pořadí napadaných věcí. Ze všech shora uvedených důvodů proto Nejvyšší správní soud návrh navrhovatele podle § 174a odst. 7 zákona o soudech a soudcích zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto soud rozhodl tak, že navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. října 2015

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu